

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622200300
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1622200300.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., zastúpeného: E. F. G., H., D. D. B. XXXX/XXX, I., proti žalovanej: F. G., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., o zaplatenie 8 573,33 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 8 573,33 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 633,78 € od 9.2.2022 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 939,55 € od 6.4.2022 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 9.2.2022 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 8 573,33 €. V žalobe uviedol, že spolu so žalovanou, ktorá je jeho sestrou, sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre k. ú. D., a to pozemku parc. č. XXXX/X – záhrada o výmere 830 m² a pozemku parc. č. XXXX/X – zastavaná plocha o výmere 279 m², na ktorom sa nachádza rodinný dom súp. č. XXX. Podiel pripadajúci na neho je v ideálnej časti 2/3 a na žalovanú 1/3. V roku 2016 sa pokúšal so žalovanou dohodnúť na užívaní nehnuteľností, avšak bezúspešne. Nehnuteľnosti mu neboli sprístupnené, žalovaná svojvoľne bez jeho súhlasu zasahovala do predmetných nehnuteľností a užívala ich výlučne pre svoju potrebu. Obrátil sa preto na súd s návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 27C/67/2017. Nakoľko žalovaná mu neumožnila užívať nehnuteľnosti v podiele na neho pripadajúcom, opakovane ústne na pojednávaniach vo veci sp. zn. 27C/67/2017 navrhoval, aby mu žalovaná sprístupnila predmetné nehnuteľnosti a umožnila mu ich užívať, čo však žalovaná odmietla s tým, že do svojho bývania nikoho nepustí. Uviedol, že nemá možnosť užívať nielen rodinný dom a ďalšie budovy nachádzajúce sa na pozemku parc. č. XXXX/X, ale ani záhradu, keďže oba pozemky sú oplotené a zamknuté. Listom zo dňa 19.11.2021 prostredníctvom právnej zástupkyne vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie na neho pripadajúceho podielu na nehnuteľnostiach, čo mu žalovaná vedome bráni a neumožňuje, avšak žalovaná, ktorá výzvu prevzala dňa 26.11.2021, doposiaľ nereagovala. Vzhľadom na to požiadala o vypracovanie znaleckého posudku za účelom určenia hodnoty nehnuteľnosti a výšky nájmu. Znalec J. K. F. znaleckým posudkom č. 15/2022 zo dňa 1.2.2022 stanovil hodnotu ročného nájmu rodinného domu súp. č. XXX vo výške 5 600 €, teda za podiel pripadajúci na neho vo veľkosti 2/3 vo výške 3 733,33 € ročne. Za užívanie rodinného domu si preto žalobca voči žalovanej uplatňoval vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3 733,33 € ročne. Za užívanie pozemku parc. č. XXXX/X – záhrada o výmere 830 m² žalobca žiadal vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1 € za 1 m², čo predstavuje 830 € ročne, teda za podiel pripadajúci na neho o veľkosti 2/3 sumu

vo výške 553,33 € ročne. Žalobca si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia spätne za obdobie 2 rokov v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo spolu predstavuje bezdôvodné obohatenie vo výške 8 573,33 €.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že so žalobcom sa nedohodla na podnájme, aby mu vyplatila mesačne 500 €. Žalobcovi dala kľúče od rodinného domu XXX a mal prístup aj k jej majetku, tak si začal brať aj jej veci, chodil jej do chladničky, tak si nebola istá, či to môže jesť. Nasledovne vymenila kľúče, svoje izby mal zamknuté, ktoré ona vôbec nepoužívala. Do záhrady mal prístup. Záhradu musela kosiť, aby tam nerástla burina. Platila vodu, plyn a elektriku, spravila kúrenie, teplú vodu do kúpeľne, vymenila okná, podlahy, pred domom musela spraviť prístup, lebo sa rozpadol. Opravila hospodárske budovy, z drevenej spravila murovanú. Musela spraviť na odpad prípojku, lebo ju obecný úrad vyžadoval a mnoho ďalších vecí. Tak nevie, kto to mal robiť a ešte má platiť žalobcovi. Dom opravovala, inak by chátral.

3. Žalobca v replike uviedol, že tak ako žalovaná uviedla vo svojom vyjadrení, nedohodla sa s ním na „podnájme“, teda na žiadnej odplatnej zmluve za užívanie podielu na nehnuteľnostiach na neho pripadajúcich. Zároveň uviedol, že žalovaná nepreukázala, že by sa so žalobcom dohodla na bezodplatnom užívaní spoločných nehnuteľností nad rámec na ňu pripadajúceho podielu. Žalobca poprel akúkoľvek dohodu so žalovanou a poukázal na listiny už založené do spisu preukazujúce konanie žalovanej spočívajúce vo vedomom bránení žalobcovi v užívaní predmetných nehnuteľností. Naďalej trval na tom, že žalovaná mu neumožnila riadne užívanie spoločných nehnuteľností, čo vo svojom vyjadrení nepoprela. Ďalej uviedol, že žalovaná výslovne bránila žalobcovi i v užívaní záhrady, keď ešte jeho právnomu predchodcovi, A. B. ml. bránila v práci na záhrade a vyhánala ho. Následne vstup na záhradu zamedzila jej uzamknutím. Naposledy odmietla sprístupniť nehnuteľnosti žalobcovi dňa 13.10.2021 na pojednávaní vo veci sp. zn. 27C/67/2017. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalovaná sa obohatila na jeho úkor a preto je povinná mu ho vydať, teda poskytnúť mu peňažnú náhradu ako ekonomickú protihodnotu toho, čo užívala nad rámec svojho podielu na predmetných nehnuteľnostiach. Žalobca preto žiadal, aby súd jeho žalobe vyhovel.

4. Žalovaná v rámci dupliky uviedla, že predkladá potvrdenia o platení polovice dane za rodinný dom, platenie elektriny, plynu a vody, čo investovala za okná, plyn.

5. Žalobca na pojednávaní dňa 12.1.2024 prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava podanej žaloby a taktiež jeho ďalších podaní. Základ je v tom, že strany boli podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, on mal podiel 2/3 a žalovaná 1/3. Takýto stav trval minimálne od roku 2017. Už po smrti matky strán sporu nehnuteľnosti užívala výlučne žalovaná. V roku 2014 bolo vydané predbežné opatrenie, čo nasvedčuje tomu, že už vtedy bránila jeho právnomu predchodcovi v užívaní nehnuteľnosti. Žalovaná nerešpektovala toto predbežné opatrenie, kľúče nevydala, neumožnila užívať rodinný dom ani neskôr jemu. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že v rodinnom dome boli dve izby vždy neužívané, žalobca poukázal na to, že v rámci konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bola vykonaná obhliadka predmetných nehnuteľností, z ktorej vyplynulo, že žalovaná užívala nehnuteľnosti v celom rozsahu a bránila mu v ich užívaní. Taktiež zo zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 13.10.2021 sa dá overiť, že jeho právna zástupkyňa vyzvala žalovanú na sprístupnenie predmetných nehnuteľností, čo však výslovne odmietla. Žalovaná ani nepopiera, že by nehnuteľnosti neužívala sama a ani to, že nedošlo k dohode medzi stranami o bezodplatnom užívaní jeho spoluvlastníckeho podielu na týchto nehnuteľnostiach zo strany žalovanej. Posledné vyjadrenie žalovanej považoval za irelevantné, nakoľko doložila doklady o úhrade za energie, ktoré ale spotrebovala sama. Ostatné doklady týkajúce sa rekonštrukcie sú z deväťdesiatych rokov, pričom nie je preukázané, že sa rekonštrukcia vykonala a už vôbec nie, že na predmetnom rodinnom dome. On sa so žalovanou na žiadnej takejto rekonštrukcii nedohodol. Dal si vypracovať znalecký posudok, podľa ktorého je stanovená výška obvyklého nájomného za rodinný dom. Pokiaľ ide o výšku nájomného za užívanie záhrady, navrhol len symbolickú sumu 1 €/m²/rok. Z toho vychádzal aj pri výpočte výšky bezdôvodného obohatenia a navrhol, aby súd uložil povinnosť žalovanej vydať mu toto bezdôvodné obohatenie. V ostatnom odkázal na svoje tvrdenia uvedené v žalobe a v replike.

6. Žalovaná na tom istom pojednávaní uviedla, že elektrinu, plyn a vodu platila ešte keď jej mama žila, ona však neplatila nič. Rekonštrukciu robila tiež vtedy, keď jej mama ešte žila, nemusela preto žiadať o súhlas žalobcu. Rekonštrukcia však bola vykonaná na predmetnom rodinnom dome. Zo záhrady užívala len 1. Pokiaľ ide o rodinný dom, tie dve izby boli zamknuté, tvrdila, že ich zamkol žalobca,

ktorý aj mal od nich kľúče, do týchto izieb nemala prístup. Do záhrady mal žalobca stále prístup. Do rodinného domu mohol prísť, keď bola doma. Hlavný vchod do domu zamkla, aby jej nechodil do neho v jej neprítomnosti. Na otázku súdu, čo sleduje svojimi tvrdeniami, že vykonala úhrady za energie a rekonštruovala rodinný dom, žalovaná uviedla, že nevie, čo by žalobca robil v tých dvoch izbách, keď tam nemal ani plyn a vodu. Mohol sa tam prísť vyspať a hotovo. Bráni sa, aby nemusela žalobcovi vyplatiť požadovanú sumu. Uviedla, že v súvislosti s vyplatenými sumami za energie a na rekonštrukciu rodinného domu si voči žalobcovi nič neuplatňuje.

7. V podaní doručenom súdu dňa 26.1.2024 žalovaná uviedla, že nevie, za čo má žalobcovi platiť. Žalobca mal kľúče od rodinnému domu XXX. Izby boli zamknuté, ktoré neužívala. Potom vymenila zámok, lebo sa jej strácali veci, keď prišla z práce, zobral jej rádio, z povaly zobral hrnce, vajdlíny a stroj na jelítka. Z mrazáku sa jej strácalo mäso, z dvora sa je stratilo záhradné náradie a kietky, čo jej slúžili na kukuricu, zo špajze jej zobral zavaraniny. Takto si bránila svoj majetok. V rodinnom dome spravila plyn, ktorým vykurovala. V kúpeľni nebola teplá voda a WC. Vymenila okná. Záhradu mohol užívať, rástla tam iba tráva, ktorú musela kosiť a časť záhrady používala. Pani sudkyňa spravila fotky. Žalobca odfotil časť záhrady, kde mala zasadené. To má dávať nájom za plyn, elektriku a vodu, ktorú si platila. Spravila aj kanalizáciu. Daň platila polovicu. Na súde povedala, že nechce peniaze. Rozmyslela si to, lebo do rodinného domu XXX dala oveľa viac. Rodinný dom by iba chátral a vykurovala aj izby žalobcu.

8. Súd na pojednávaní uskutočnenom dňa 26.4.2024 s poukazom na vyššie uvedené podanie uviedol, že žalovaná v ňom okrem vyjadrenia k meritu veci taktiež uviedla, že vykonala rekonštrukciu a opravy na predmetnom rodinnom dome a v tejto súvislosti požaduje od žalobcu bližšie nešpecifikovanú peňažnú sumu. Vzhľadom na to, že žalovaná nárok uplatnený žalobcom v tomto konaní popiera, súd uviedol, že toto jej podanie v uvedenej časti podľa obsahu posúdil ako vzájomnú žalobu, ktorej nedostatky je potrebné odstraňovať postupom podľa § 129 C.s.p. Žalovaná na to uviedla, že na podanej vzájomnej žalobe trvá.

9. Súd na návrh žalobcu uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 26.4.2024 pripustil zmenu žaloby v tomto znení: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8 573,33 € s 5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 9.2.2022 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“ Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť vyhlásením.

10. Súd uznesením zo dňa 3.5.2024 č.k. 4C/16/2022-188 vzájomnú žalobu žalovanej doručenú súdu dňa 26.1.2024, ktorou sa domáha voči žalobcovi bližšie nešpecifikovanej peňažnej sumy s poukazom na jej investície do rodinného domu súp. č. XXX nachádzajúceho sa v D., vylúčil na samostatné konanie. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.5.2024.

11. Žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v záverečnej reči uviedol, že sa obrátil na tunajší súd so žalobou o zaplatenie sumy 8 573,33 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 9.2.2022 do zaplatenia. Návrh odôvodňoval tým, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností a v čase od 9.2.2020 do 9.2.2022 nemal možnosť užívať na neho pripadajúci spoluvlastnícky podiel a najmä, že tieto nehnuteľnosti užívala žalovaná sama pre svoju potrebu. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že v rozhodnom období boli strany sporu podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, a to až do roku 2023, kedy bolo rozsudkom rozhodnuté o zrušení a vyporiadaní tohto spoluvlastníctva. Z listín doložených do spisu a z výsluchov bolo preukázané, že rozpory, resp. nedohoda medzi stranami, resp. medzi žalovanou a jeho právnym predchodcom, trvali už od smrti matky strán sporu, t.j. približne od roku 2013. Žalovaná sa v priebehu pojednávania vyjadrovala, že nechcela, aby jej žalobca chodil do domu. V konaní bolo preukázané, že medzi stranami nedošlo k žiadnej dohode o užívaní predmetných nehnuteľností, najmä nie o bezodplatnom užívaní, čo potvrdila samotná žalovaná vo svojom vyjadrení. Z vykonaných výsluchov, najmä z výpovede svedka A. B. A. bolo preukázané, že sa žalobca nemohol dostať na nehnuteľnosti, keďže boli oplotené a hlavná brána, ktorá predstavovala jediný vstup do areálu, mala zvonku guľu, takže sa cez ňu nedalo dostať bez kľúčov. Pokiaľ ide o rodinný dom, v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná dve miestnosti v tomto dome nevyužívala. Sama žalovaná uviedla, že do domu môže žalobca vstúpiť, len keď bude ona doma a môže tam len prespať. Uvedené nemožno považovať za umožnenie riadneho užívania nehnuteľnosti. Tvrdenia svedkyne I. B. sú irelevantné k rozhodnému obdobiu, keďže táto v rozhodnom období predmetné nehnuteľnosti ani nenavštívila. Podľa neho je nesporné, že nemal možnosť užívať svoj podiel na nehnuteľnostiach a tento v plnom

rozsahu užívala žalovaná. Pokiaľ ide o náhradu za užívanie podielu, vychádzal zo záverov znaleckého posudku založeného v spise, v ktorom bola stanovená hodnota ročného nájomného za rodinný dom vo výške 5 600 €, čo na podiel žalobcu za jeden rok predstavuje sumu 3 733,33 €. Pokiaľ ide o záhradu, navrhol sumu 1 € za 1 m² ročne. Žalovaná sa k tomuto v konaní nevyjadrovala a nespochybňovala túto sumu, túto časť preto považuje za nespornú a preukázanú. Taktiež si uplatňuje úroky z omeškania od 9.2.2022, t.j. od podania žaloby, a to preto, že žalovaná bola uzrozumená s tým, že užíva predmetné nehnuteľnosti nad rámec, ktorý na ňu pripadá, a preto sa domnieval, že mu vznikol nárok na úroky z omeškania už odo dňa podania žaloby. Vzhľadom na uvedené, navrhol žalobe vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Žalovaná v záverečnej reči uviedla, že na tej bránke je síce guľa, ale sú tam mreže, cez ktoré sa dá bránka otvoriť. Do záhrady mal žalobca prístup hocikedy, kľúče od bránky nemajú. Vchodové dvere do rodinného domu boli zamknuté. Žalobca si zamkol dve izby, ktoré ona neužívala. Dom sa nedá predeliť, aby tam bývali dve rodiny naraz. Platila energie a ešte teraz má dávať žalobcovi taký vysoký nájom a pritom nič jeho neužívala.

13. Podľa § 149 C.s.p., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

14. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Podľa § 153 ods. 1 C.s.p., strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

16. Podľa § 153 ods. 2 C.s.p., na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

17. Podľa § 153 ods. 3 C.s.p., ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

18. Ako vyplýva z obsahu záverečnej reči žalovanej, táto v nej uviedla aj nové skutkové tvrdenie, konkrétne, že na hlavnej bránke je síce guľa, ale sú tam mreže, cez ktoré sa dá bránka otvoriť. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že strana sporu je v zmysle § 153 ods. 1 C.s.p. povinná uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (teda aj skutkové tvrdenia) včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Pokiaľ prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, súd podľa § 153 ods. 2 C.s.p. nemusí na ne prihliadnuť. O uvedených procesných povinnostiach strany sporu a možnom následku ich nespĺnenia bola žalovaná riadne poučená, a to vo všeobecnom poučení, ktoré jej bolo doručené spolu so žalobou. Vzhľadom na obsah nového skutkového tvrdenia je nepochybné, že žalovanej nič nebránilo, aby toto skutkové tvrdenie uviedla v priebehu konania už skôr, napr. vo vyjadrení k žalobe, v duplike, či skôr na niektorom z pojednávaní. Uplatnenie tohto skutkového tvrdenia až v záverečnej reči, teda v štádiu, keď protistrana už nemala žiadnu možnosť sa k nemu vyjadriť a teda ani ho poprieť, nemožno v žiadnom prípade považovať za včasné. Súd preto na uvedené skutkové tvrdenie žalovanej v zmysle § 153 ods. 2 C.s.p. neprihliadol.

19. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX vedeného pre k. ú. D., vyhotoveného dňa 7.2.2022 (č.l. 12), súd zistil, že strany sporu boli v tom čase podielovými spoluvlastníkmi pozemku parcela registra „C“ parc. č. XXXX/X – záhrada o výmere 830 m², pozemku parcela registra „C“ parc. č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 279 m² a stavby – rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele č. XXXX/X, pričom žalobca mal spoluvlastnícky podiel 2/3 a žalovaná 1/3. Žalobca nadobudol spoluvlastnícky podiel na týchto nehnuteľnostiach o veľkosti 1/2 darovacou zmluvou, keď vklad vlastníckeho práva žalobcu bol právoplatne povolený dňa 13.6.2016 pod B./XX. Pokiaľ ide o zvyšnú 1/6, vo výpise sa uvádza rozsudok

č. k. 6C/94/2012-88, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.7.2015. Z rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 19.5.2015 č.k. 6C/94/2012-88 (č.l. 17) súd zistil, že ním bolo určené, že žalobca (v záhlaví rozsudku je zrejme nesprávne v roku narodenia žalobcu, keď namiesto 2.6.1958, je nesprávne uvedené 2.6.1985) je podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, a to v podiele 1/6. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.7.2015. Z výpisu zo spomínaného listu vlastníctva zároveň vyplýva, že žalovaná svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/3 na týchto nehnuteľnostiach nadobudla v roku 1990 darovacou zmluvou RI XXXX/XX. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 2.12.2022 č.k. 27C/67/2017-463, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.3.2023 (č.l. 126), zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetným nehnuteľnostiam a vyporiadal ho takým spôsobom, že reálne rozdelil parcelu registra „C“ parc. č. XXXX/X – záhrada o výmere 830 m² podľa tam uvedeného geometrického plánu tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal pozemok parcelu registra „C“ parc. č. XXXX/X – záhrada o výmere 553 m² a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal novovytvorenú nehnuteľnosť parcelu registra „C“ parc. č. XXXX/XX – záhrada o výmere 277 m². Ďalej žalovanej prikázal do výlučného vlastníctva pozemok parcelu registra „C“ parc. č. XXXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 279 m² a rodinný dom súp. č. XXX postavený na tejto parcele. Zároveň žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 43 952,73 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vyššie uvedených listinných dôkazov je zrejme, že strany sporu boli v období od 9.2.2020 do 9.2.2022 podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, pričom žalobcovi patril spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/3 a žalovanej 1/3.

20. Listom zo dňa 19.11.2021 žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne s poukazom na to, že nedošlo ku konsenzu a naďalej trvá stav, kedy nemôže užívať na neho pripadajúci podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXX k. ú. D., žiadal žalovanú o vydanie bezdôvodného obohatenia stanoveného vo výške nájomného za užívanie 2/3 označených nehnuteľností a to za posledné dva roky nasledovne: 500 € za 24 mesiacov, čo predstavuje sumu 12 000 €. Uvedenú sumu titulom bezdôvodného obohatenia žiadal žalovanú zaslať v lehote 10 dní od obdržania tejto výzvy na svoj účet. V konaní nebolo sporné tvrdenie žalobcu, že táto výzva bola žalovanej riadne doručená dňa 26.11.2021 (žalobca navyše priložil aj výpis Slovenskej pošty, a.s zo sledovania predmetnej zásielky, ktorá doručenie tejto zásielky potvrdzuje).

21. Zo znaleckého posudku č. 15/2022 J. K. F., znalca z odboru stavebníctvo – odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností (č.l. 38), vyplýva, že ku dňu 1.2.2022 predstavovala hodnota ročného nájmu za rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parcele č. XXXX/X, sumu 5 600 €.

22. Žalobca v rámci svojej výpovede uviedol, že keď získal 2/3, chceli sa dostať do domu. Mali tam dve izby zamknuté po matke. Keď si matku zobrali domov, potom sa stalo to, že sestra vymenila kľúče na hlavnom vchode a nemohli sa tam dostať. Od určitého času sa nemohli dostať ani cez hlavnú bránu, keďže je tam z druhej strany guľa a nie kľučka. Takže do domu sa už nedostali a ani do záhrady, museli by preskakovať plot. Keď tam išli so synom, dostali sa tam, len keď tam bola sestra. Padli rôzne nadávky zo strany žalovanej. Párkrát volali aj políciu, ale bolo to zbytočné. Policajti mu tam odmietli prísť, preto tam prestali chodiť, to by boli stále len incidenty. Jednoducho sa nedostali ani do domu a ani na záhradu. Po matkinej smrti v roku 2013 sa už na záhradu a do domu nedostali. Dohodu o užívaní predmetných nehnuteľností so žalovanou nikdy neuzavrel. Žalovanú veľakrát požiadal o sprístupnenie nehnuteľností a o kľúče. Bolo to aj na súde, že ich tam má pustiť a súdy im to aj odobrili. Takže žalovaná nerešpektovala ani rozhodnutia súdov. Hlavná brána nebola odomknutá a kľúče od nej nemali. Hlavná brána pritom predstavovala jediný vchod na predmetné nehnuteľnosti. Do rodinného domu sa nedostali doteraz a do záhrady sa dostali až po jej rozdelení.

23. Žalovaná v rámci svojej výpovede uviedla, že žalobca mal prístup do záhrady, brána bola stále otvorená, nezamykala sa ani v noci, nemala od nej ani kľúče. Na vchode do rodinného domu vymenila zámok až 3 mesiace po matkinej smrti, nakoľko jej suseda povedala, že žalobca odnáša veci z rodinného domu. Postrácali sa tam aj jej veci, veľké nádoby, rádio jej zmizlo, zobral zvonku všetky motyky, kliečky na sušenie kukurice, všetko čo bolo dobré jej zobral. Ona to nevidela, ale suseda žalobcu videla. Trestné oznámenie na žalobcu kvôli tomu nepodala, policajti by ju s tým len vysmiali. Vyzvala ho ústne na vrátenie vecí. Kľúče od vchodových dverí mu nedala, lebo dom nie je rozdelený, aby sa jej nedostal do chladničky. Nevie, za čo by mu mala dávať peniaze, keď celý dom neužívala. Tie dve izby neužívala, boli zamknuté. Žiadnu dohodu so žalobcom a ani jeho právnym predchodcom o odplatnom alebo bezodplatnom užívaní domu a záhrady neuzavrela. Priznala, že užívala polovicu záhrady.

24. Svedok A. B. v rámci svojej výpovede uviedol, že v tom období tam vôbec nemali prístup, tým myslel seba a žalobcu. Nemali ani kľúče, nemohli sa tam dostať. Nehnutelnosti užívala jeho krstná (žalovaná) v celom rozsahu. Využívala aj ostatné hospodárske budovy a záhradu, kde si sadila zeleninu a ostatné veci. Nemali tam vôbec prístup, keďže nedostali od žalovanej kľúče, ktoré im mala vydať už v roku 2014. Na pozemok a záhradu sa dalo dostať iba cez jednu bránku, od ktorej ale nemali kľúče a ešte tam navyše bola zvonku guľa. Pozemok je oplotený, inak ako cez spomínanú bránku sa tam nedalo dostať. V rokoch 2020 až 2022 sa nemali možnosť s otcom dostať do rodinného domu, lebo nemali spomínané kľúče. Žalovaná užívala celú záhradu. V prevažnej miere bola záhrada posadená ňou.

25. Keďže svedkyňa I. B. v rámci svojej odpovede na otázku právnej zástupkyne žalobcu, koľkokrát bola v rodinnom dome v D. L. XXX a na príľahlých pozemkoch, teda aj na záhrade, v rozhodnom období od februára 2020 do februára 2022, uviedla, že v tom období tam nebola ani raz (nebola tam od smrti starenky, t.j. od roku 2013 až do minulého roka), súd jej výpoveď vo vzťahu k predmetu konania vyhodnotil ako irelevantnú.

26. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 8 573,33 €, tvrdiac, že ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovanej vzniklo tým, že mu v období od 9.2.2020 do 9.2.2022 bránila v užívaní spoločných nehnuteľností (konkrétne parcely registra „C“ parc. č. XXXX/X – záhrada o výmere 830 m² a rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele č. XXXX/X, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre k. ú. D., ďalej spolu tiež len „nehnutelnosti“) v rozsahu na neho pripadajúceho spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/3 a tieto nehnuteľnosti užívala výlučne sama pre svoju potrebu.

27. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

28. Podľa § 136 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

29. Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

30. Z vyššie citovaných ustanovení § 123, § 136 ods. 1 a § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že obsahom vlastníckeho (spoluvlastníckeho) práva, je okrem iného, aj oprávnenie vlastníka vec v medziach zákona užívať. Vec môže byť aj v spoluvlastníctve viacerých osôb, pričom spoluvlastnícky podiel vyjadruje mieru účasti spoluvlastníka na vzťahu k spoločnej veci. To znamená, že vyjadruje aj mieru účasti, pokiaľ ide o užívanie spoločnej veci. Každý zo spoluvlastníkov je v zmysle § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený spoločnú vec užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. V prípade, že spoluvlastníkovi nie je zabezpečené užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu, má právo na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady vo forme peňažného plnenia. Tomuto právu potom korešponduje povinnosť spoluvlastníka, ktorý vec užíva, takéto plnenie spoluvlastníkovi vylúčenému z užívania spoločnej veci poskytnúť. Treba zdôrazniť, že aj keď medzi podielovými spoluvlastníkmi nedôjde k dohode o užívaní spoločnej veci a jeden alebo viacerí z nich ju užívajú, nie je možné dospieť k záveru, že vec je užívaná bez právneho dôvodu (o to viac takýto záver neprichádza do úvahy, ak sa spoluvlastníci na spôsobe užívania dohodli). Právnym dôvodom na užívanie veci je aj v takomto prípade ich spoluvlastnícke právo. Ak sa podielový spoluvlastník domáha náhrady vo forme peňažného plnenia voči druhému spoluvlastníkovi za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, ide o právny vzťah z podielového spoluvlastníctva osobitne v Občianskom zákonníku upravený. V prípade, že sa spoluvlastníci o spôsobe užívania spoločnej veci, prípadne o jej náhrade nedohodnú, ide o nárok, ktorý vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 123 Občianskeho zákonníka. Toto právo je nepochybne majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Uvedený nárok nemožno právne kvalifikovať ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Ustanovenia o bezdôvodnom obohatení majú len podpornú povahu a ich použitie nemožno preto rozširovať na práva, ktoré sa opierajú o osobitné zákonné ustanovenia. Napokon, v prípade práva podielového spoluvlastníka na náhradu za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu zodpovedajúcom jeho spoluvlastníckeho podielu, nie je splnená ani jedna zo skutkových podstát vzniku bezdôvodného

obohatenia (k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.11.2009 sp. zn. 4 Cdo 277/2009).

31. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany sporu boli v rozhodnom období od 9.2.2020 do 9.2.2022 podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, pričom žalobcovi patril spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/3 a žalovanej 1/3. Z výsluchov žalobcu a žalovanej mal súd za preukázané, že medzi nimi nedošlo k žiadnej dohode o užívaní nehnuteľností a už vôbec nie o bezodplatnom užívaní časti týchto nehnuteľností zodpovedajúcej spoluvlastníckemu podielu žalobcu o veľkosti 2/3 zo strany žalovanej.

32. Pokiaľ ide o užívanie rodinného domu súp. č. 466, z výsluchu žalobcu a aj samotnej žalovanej mal súd preukázané, že žalovaná tri mesiace po smrti matky strán sporu (z uznesenia Okresného súdu Malacky č.k. 6C/222/2014-25 je zrejmé, že táto zomrela XX.XX.XXXX – vid' č.l. 21 spisu) vymenila zámok na vchodových dverách do tohto domu, avšak kľúče od neho právnomu predchodcovi žalobcu A. B. ml. a neskôr ani žalobcovi i napriek viacerým žiadosťiam nedala a tento stav trval aj počas celého rozhodného obdobia, čo jednoznačne potvrdil taktiež svedok A. B. ml. Žalovaná toto svoje konanie odôvodňovala tým, že od susedy sa dozvedela, že žalobca jej vynáša (kradne) veci z domu. Žalobca tieto jej skutkové tvrdenia poprel a žalovaná ich pravdivosť v konaní nepreukázala. Súd jej výpoveď v tomto smere vyhodnotil ako nevierohodnú, nakoľko výslovne uviedla, že ona to sama nevidela, len o tom počula od susedy a taktiež v tejto súvislosti nikdy nepodala trestné oznámenie na políciu, čo odôvodňovala iba tým, že policajti by ju len vysmiali. Súd zdôrazňuje, že pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu na peňažnú náhradu bolo irelevantné, či žalovaná užívala alebo neužívala dve zamknuté izby v rodinnom dome (spálňu a obývačku), keďže v dôsledku toho, že žalobcovi nevydala kľúče od vchodových dverí, mu znemožnila prístup do tohto domu. Žalovaná sa vyjadrila, že žalobca v jej prítomnosti mohol chodiť do rodinného domu, ale len sa vyspať. Uvedené (aj keby bolo v konaní preukázané – čo nebolo) však v žiadnom prípade nemožno považovať za umožnenie riadneho užívania rodinného domu žalobcovi. V konaní pritom nebolo sporné, že žalobca rodinný dom v rozhodnom období užívať chcel. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno konštatovať, že žalovaná tým, že v rozhodnom období nevydala žalobcovi kľúče od rodinného domu, bezdôvodne bránila žalobcovi v užívaní časti rodinného domu zodpovedajúcej jeho spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/3.

33. V súvislosti s užívaním spoločnej záhrady, t.j. pozemku parcela registra „C“ parc. č. XXXX/X o výmere 830 m², žalovaná v rámci svojej výpovede priznala, že v rozhodnom období užívala jej polovicu, teda užívala ju vo väčšom rozsahu ako bol jej spoluvlastnícky podiel 1/3. Súd však v tomto smere vychádzal z výpovede svedka A. B. A., o hodnovernosti ktorej nemal žiadne pochybnosti, v zmysle ktorej žalovaná záhradu užívala v celom rozsahu (teda aj celý spoluvlastnícky podiel žalobcu na nej o veľkosti 2/3) a v prevažnej miere ju mala aj posadenú.

34. Z výsluchu svedka A. B. ml. a žalobcu mal súd taktiež preukázané, že v rozhodnom období od 9.2.2020 do 9.2.2022 boli všetky spoločné nehnuteľnosti oplotené a k domu a na záhradu sa dalo dostať len cez hlavnú bránu, ktorá nemala z vonkajšej strany kľučku, ale len guľu, pričom žalobca nemal od nej kľúč. Žalovaná vypovedala v tom zmysle, že hlavná brána bola stále otvorená a nezamykala sa ani v noci. Z výpovede žalobcu ale vyplynul opak, konkrétne že brána nebola otvorená a bez kľúča sa cez ňu dalo dostať len vtedy, keď bola žalovaná doma a brána bola náhodou otvorená. Keďže aj svedok A. B. ml. potvrdil, že v rozhodnom období sa nemohli na nehnuteľnosti dostať, lebo nemali kľúč od hlavnej brány, súd vzal za preukázané, že táto brána v rozhodnom období nebola otvorená, ale bývala zavretá, pričom kvôli guľi na jej vonkajšej strane sa bez kľúča nedala otvoriť. So zreteľom na to, že súd mal preukázané, že žalovaná v rozhodnom období ponechávala hlavnú bránu, ktorá predstavovala jediný možný vstup na všetky spoločné nehnuteľnosti a bez kľúča sa nedala otvoriť, uzavretú, pričom žalobca kľúč nemal a márne žiadal o sprístupnenie týchto nehnuteľností, súd toto jej konanie vyhodnotil ako bránenie žalobcovi v prístupe na spoločné nehnuteľnosti.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené závery (v zmysle ktorých žalovaná v rozhodnom období od 9.2.2020 do 9.2.2022 bezdôvodne bránila žalobcovi v užívaní rodinného domu tým, že mu odmietla vydať kľúče od vchodových dverí do tohto domu, predmetnú záhradu užívala sama v celom rozsahu a zároveň bránila žalobcovi v prístupe na tieto spoločné nehnuteľnosti tým, že ponechávala hlavnú bránu, ktorá predstavovala jediný možný vstup na všetky spoločné nehnuteľnosti a bez kľúča sa nedala otvoriť, uzavretú, pričom žalobca kľúč nemal a márne žiadal o sprístupnenie týchto nehnuteľností), niet

pochýb, že žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok na peňažnú náhradu za to, že nemohol užívať svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/3 na predmetných nehnuteľnostiach.

36. Pokiaľ ide o výšku peňažnej náhrady za neužívanie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/3 na rodinnom dome, súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca J. K. F. č. 15/2022, ktorý v ňom stanovil výšku ročného nájmu za celý tento rodinný dom na sumu 5 600 €, z čoho 2/3 predstavujú zaokrúhlene sumu 3 733,33 € ročne. Za obdobie dvoch rokov od 9.2.2020 do 9.2.2022 tak žalobcovi patrí peňažná náhrada vo výške 7 466,66 €. Za neužívanie záhrady žalobca požadoval od žalovanej sumu 1 € za 1 m² ročne. Žalovaná sa k takto stanovenej výške náhrady nijako nevyjadrila, teda ju ani nespochybňovala, v dôsledku čoho ju súd považoval za nespornú. Vychádzajúc z celkovej výmery záhrady 830 m² a veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobcu 2/3, potom žalobcovi patrí peňažná náhrada vo výške 553,33 € (zaokrúhlene) ročne, čo za požadované dva roky predstavuje sumu 1 106,66 €. Peňažná náhrada za neužívanie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/3 na predmetných nehnuteľnostiach potom predstavuje sumu 8 573,32 € (7 466,66 € + 1 106,66 €). Bez použitia spomínaného zaokrúhľovania na 3 733,33 € a 553,33 € (teda pri presnejšom výpočte) však žalobcovi vychádza celková peňažná náhrada vo výške 8 573,33 €. Keďže žalobca v petite žaloby požadoval práve túto sumu, súd mu ju ako dôvodne uplatnenú priznal.

37. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

38. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Žalobca požadoval okrem istiny 8 573,33 € aj úroky z omeškania, a to vo výške 5 % ročne zo sumy 8 573,33 € od 9.2.2022 až do zaplatenia. Uplatňoval si teda úroky z omeškania odo dňa podania žaloby, čo odôvodňoval tak, že žalovaná bola uzrozumená s tým, že užíva predmetné nehnuteľnosti nad rámec, ktorý na ňu pripadá, a preto mu vznikol nárok na úroky z omeškania už odo dňa podania žaloby. S týmto názorom žalobcu sa však nemožno stotožniť. V danom prípade totiž išlo o situáciu, kedy čas splnenia dlhu nebol medzi stranami dohodnutý, nevyplýval z právneho predpisu a ani z rozhodnutia súdu. Vo veci je preto treba aplikovať § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v takýchto prípadoch sa dlh stane splatným prvý deň po tom, čo veriteľ dlžníka o plnenie požiadal. Žalobca v konaní preukázal, že listom zo dňa 19.11.2021 vyzval žalovanú na zaplatenie peňažnej sumy vo výške 12 000 € za neužívanie jeho spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/3 na spoločných nehnuteľnostiach za obdobie dvoch rokov, t.j. od 19.11.2019 do 19.11.2021, v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Vzhľadom na predmet tohto konania, ktorým bolo zaplatenie peňažnej náhrady za obdobie od 9.2.2020 do 9.2.2022, je možné uvedený list považovať za výzvu v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka na zaplatenie peňažnej náhrady, avšak len za obdobie od 9.2.2020 do 19.11.2021. Uvedené obdobie predstavuje 650 dní a peňažná náhrada za rok zaokrúhlene 4 286,66 € (3 733,33 € + 553,33 €). Peňažná náhrada za uvedené obdobie potom predstavuje zaokrúhlene sumu 7 633,78 € (4 286,66 € : 365 x 650). Predmetná výzva bola doručená žalovanej dňa 26.11.2021 a posledný deň 10 dňovej lehoty na plnenie pripadol na 6.12.2021, čo znamená, že žalovaná sa s uvedenou sumou dostala do omeškania dňa 7.12.2021, kedy bola výška úrokov z omeškania 5 % ročne. Žalobca však požadoval úroky z omeškania až od 9.2.2022, súd mu preto titulom omeškania žalovanej so zaplatením peňažnej náhrady za obdobie od 9.2.2020 do 19.11.2021 priznal úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 633,78 € od 9.2.2022 až do zaplatenia. Pokiaľ ide o peňažnú náhradu za obdobie od 20.11.2021 do 9.2.2022 vo výške 939,55 € (8 573,33 € - 7 633,78 €), žalobca ničím nepreukázal, že by bol pred podaním žaloby vyzval žalovanú na jej zaplatenie. Súd tu preto za výzvu podľa § 563 Občianskeho zákonníka považoval samotnú žalobu,

ktorá bola žalovanej doručená dňa 4.4.2022, pričom v zmysle spomínaného ustanovenia sa peňažná náhrada vo zvyšnej časti stala splatnou 5.4.2022 a žalovaná sa tak do omeškania s jej zaplatením dostala až 6.4.2022, kedy bola výška úrokov z omeškania 5 % ročne. Súd preto titulom omeškania žalovanej so zaplatením peňažnej náhrady za obdobie od 20.11.2021 do 9.2.2022 priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 939,55 € od 6.4.2022 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti požadovaných úrokov z omeškania, t.j. vo výške 5 % ročne zo sumy 939,55 € od 9.2.2022 do 5.4.2022, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Keďže žalobca mal v konaní neúspech len v nepatrnej časti príslušenstva (úrokov z omeškania) súd mu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).